

Til beslutningsforslag nr. B 52. Betænkning afgivet af Det Energipolitiske Udvalg den 14. maj 1991

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om omlægning af energiafgifterne, indførelse af en miljøafgift på CO₂-udledning og hermed sammenhørende foranstaltninger til nedbringelse af energiforbruget

[af Bilgrav-Nielsen (RV) og Poul Nielson (S) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i en række møder og har herunder stillet spørgsmål til energiministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

A. P. Møller,
 Brancheforeningen for Bygningsautoma-
 tion, BBA,
 Danske Elværkers Forening,
 Danske Halmleverandører,
 Foreningen af Danske Kemiske Industrier,
 Helsingør Jernbaneklub Veterantoget,
 Industrirådet,
 KOMGAS, Foreningen af Regionale Natur-
 gasselskaber,
 Kommunernes Landsforening og Organi-
 sationen for Vedvarende Energi, OVE.

Der er af et flertal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis og Venstres medlemmer af udvalget) kan ikke

støtte de stillede ændringsforslag og indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse* med følgende bemærkninger:

De truende klimaproblemer er et globalt spørgsmål, og bekæmpelsen af drivhusgasemissioner må derfor også nødvendigvis ses i en international sammenhæng. Som det er fremhævet i energihandlingsplanen »Energi 2000«, vil isolerede tiltag i energisektoren i et lille land som Danmark, der beslaglægger under ½ pct. af verdens energiforbrug, være af helt marginal betydning for klimaproblemet. Det virker derfor ude af proportioner at pålægge erhvervslivet CO₂-afgifter af en størrelsesorden, der alvorligt vil forværre konkurrenceevnen over for udlandet og dermed skade beskæftigelsen og betalingsbalancen.

Mindretallet er enig i, at økonomiske virkemidler vil kunne være et effektivt middel til begrænsning af landenes drivhusgasemissioner. En fælles strategi for brugen af CO₂- og energiafgifter inden for EF vil således efter mindretallets opfattelse være en hensigtsmæssig løsning, der vil have langt større miljømæssig værdi og samtidig lette de alvorlige konkurrenceevneproblemer. Det ville derfor være klogere at afvente udviklingen i EF, ikke mindst i lyset af, at EF-Kommissionen forventes at fremsætte forslag til en sådan fælles strategi i løbet af kort tid.